

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤ'ΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς φρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμᾶς. 3.
Διατρίβαί καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛᾶ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Η ΕΝ ΒΟΝΝΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε φύλλον 21.)

Β'.

Ἦδη τῷ παρελθόντι ἔτει ἐγένετο εἰς τοὺς Ἀνατολικούς ἢ παραχώρησις, καθ' ἣν ἡ προσθήκη τοῦ Filioque εἰς τὸ σύμβολον ἐγένετο ἀθαιρέτως παρὰ τῶν δυτικῶν, διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲν κῦρος δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τοὺς ἀνατολικούς. Ἡ μόνη ὁδὸς, ἐφ' ἧς τις θὰ κατήντα εἰς συνεννόησιν τινα, θὰ ἦτο ἐὰν, ὑποκειμένου περὶ τοιοῦτου μυστηρίου, ἐγένετο χρῆσις ἐκφράσεων τοιοῦτων πατέρων τῆς ἀρχαίας ἀδιαιρέτου ἐκκλησίας, ὧν ἡ αὐθεντία ὁμολογεῖται καὶ παρὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς. Οἱ Λατῖνοι παρέλαβον κατὰ μέγα μέρος τὴν περὶ Τριάδος καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς οἰκονομίας διδασκαλίαν (τὴν θεολογίαν ἐν τῇ εἰδικωτέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως) παρὰ τῶν Ἑλλήνων πατέρων. Μετὰ ταῦτα ἐξέθηκεν ὁ Κ. Δ. τὰς δυσχερείας ἃς παρεῖχεν ἡ λύσις τοῦ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγ. Πνεύματος ζητήματος. Ἡ σπουδαιοτάτη τούτων εἶναι ὅτι πολλοὶ τῶν Ἀνατολικῶν δὲν θέλουσι νὰ προσομολογήσωσιν, ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πατέρες παραδέχοντο ὅτι καὶ ὁ Υἱὸς συμμετέχει τῆς προβολῆς τοῦ ἁγ. Πνεύματος.

Τῆς συζητήσεως, ἣτις εἶτα ἐγένετο περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ procedere ἀπὸ τοῦ ἐκπορεύεσθαι, μετέσχον οἱ ΚΚ. Meyrick, May, Liddon καὶ Howson. Ὁ May προέτεινε, εἰ δυνατόν, νὰ τηρήσῃ ἐκάστη ἐκκλησία τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῆς ἐκφρασίαν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ διακοπῇ ἡ πρὸς ἀλλήλας ἐπικοινωνία αὐτῶν. Ὡς ἡ μόνη ὀρθὴ θεολογικὴ ἐκφρασίς, ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ ὡς βᾶσις συνεννοήσεώς τινος, ἀνεγνωρίσθη ἐν τέλει τὸ διὰ τοῦ Υἱοῦ, οὕτω δὲ διελύθη καὶ ἡ συνεδρίασις αὕτη.

Βόννη, 1]13 αὐγούστου. — Εὐλόγως ἠδύνατό τις νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν

σήμερον ἡμέραν ὡς ἡμέραν θριάμβου τῆς καθόλου Ὁρθόδοξου Ἀνατολικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς ἡμετέρας Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. — Μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς σήμερον π. μ. κοινῆς συνεδριάσεως τῶν μελῶν τῆς συνεντεύξεως, ἐνῶ ταῦτα πάντα ἦσαν ἤδη συνηγμένα ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένῃ αἰθούσῃ τοῦ πανεπιστημίου, αἴφνης ἀνεώχθη ἡ θύρα ταύτης, φωνὴ δὲ τοῖς πᾶσιν ἤκούσα χαρμόσυνος ἠκούσθη, «ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου ἔρχεται μετὰ δύο ἐξ Ἀθηνῶν θεολόγων». Πάντων τὰ βλέμματα ἐστράφησαν τότε πρὸς τὴν θύραν, ἐνθα τῷ ὄντι μετὰ μικρὸν ἐνεφανίσθη ὁ ἁγ. Σύρου φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καλύπτραν, τὸ λεγόμενον ἐπανωκαλύμμαυχον, ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ἐγκόλπιον καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν δύο ἐν Ἀθήναις καθηγητῶν τῆς θεολογίας ΚΚ. Δαμαλᾶ καὶ Ῥώση. Ἀδύνατον νὰ περιγράψω τὸν θαυμασμόν, ὃν ἤγειρε παρὰ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ αἰθούσῃ ἡ ἐμφάνισις τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος. Ἦδη ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως εἰξεύρετε βεβαίως, ὅπως τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ κέκτηται τὸ ἐπαγωγὸν ἅμα τε καὶ ἐπιβάλλον. Τὸ γλυκὺ καὶ μελιλίχιον τοῦ προσώπου, τὸ εὐφρὲς καὶ εὐμηκες τοῦ ὄλου σώματος, τὸ σεμνὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς τῆς στάσεως αὐτοῦ, ταῦτα πάντα συγενομένα μετὰ αἰγλης τινὸς ἀγιότητος, ἣν ἐφαίνετο ὁ σεβασμιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος περιβεβλημένος, ἅπε ἀσθενῆς ὢν καὶ τὰ μάλιστα καταβεβλημένος ἕνεκα τοῦ νοσήματος, ὑφ' οὗ ἀπὸ τινος χρόνου κατέχεται· πάντα ταῦτα, λέγω, ἐκίνησαν τοὺς παρεστώτας, ἅμα τῇ ἐμφανίσει αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ, τὸ πρῶτον μὲν νὰ ἐπιφωνήσωσιν ἐκπληκτοί, «δεινὸν τι κάλλος καὶ μέγεθος!» (eine sehr schoene und stattliche Erscheinung). Εἶτα δὲ ἕτεροι μὲν τούτων ἔλεγον, «οὕτω πως ἐφαντάσθημεν ἀείποτε τὸν ἀληθῆ ἐπίσκοπον τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας», ἕτε-

ροι δὲ παρέβαλλον αὐτὸν πρὸς διαφοροὺς μεγάλους τῆς ἐκκλησίας πατέρας καὶ ἰδίᾳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πρὸς ὃν εὕρισκον ἐν αὐτῷ μεγάλην τὴν ὁμοιότητα· ἐγὼ αὐτὸς ἤκουσα ἐγγύς μου ἐπιφωνοῦντος, ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ἐνταῦθα καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας Κ. Κ, «ἀληθὴς εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ!» Οἱ πάντες νῦν συνωθοῦντο περὶ τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα προθυμοποιούμενοι, τίς πρῶτος νὰ γνωρίσῃ αὐτὸν καὶ λάβῃ τὴν παρ' αὐτοῦ εὐλογία.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ.

Ἡ ἐνεαμελής ἀνακριτικὴ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν κ. Μιλτιάδην Κανάρην βουλευτὴν Ψαρῶν, γραμματέα τὸν κύριον Μ. Ρουσόπουλον βουλευτὴν Σπάρτης καὶ εἰσηγητὴν τὸν κ. Γ. Μαυρομαρᾶν βουλευτὴν Τήνου.

Πάντα δὲ τὰ ὑπουργεῖα ἐξέδωκαν τὴν 19 λήγοντος καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομικῶς καὶ τηλεγραφικῶς ἐγκύκλιον δι' ἧς ἀναγγέλλουσιν εἰς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ παραγγέλλουσιν αὐταῖς νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ οὕτως ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δικαστικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν, συνέλεξεν ἐκ τε τῶν δημοσίων γραφείων καὶ ἐκ τῆς Βουλῆς τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτῇ ἐγγραφα καὶ προσέβη εἰς προσκλήσεις καὶ ἀνακρίσεις τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργείου Βουλγαρῆ· οὕτω δὲ παρήγγειλε τηλεγραφικῶς τῷ μὲν προέδρῳ τῶν ἐν Λευκάδι πλημμελειοδικῶν νὰ ἀνακρίνῃ τὸν κ. Δ. Γρίβαν μὴ δρίσασα ἂν πρέπη νὰ μεταβῇ εἰς Βόνιτζαν ἢ κλητεύσῃ αὐτὸν εἰς Λευκάδα τῷ δὲ ἐν Παρισίοις Προξένῳ κυρίῳ Ἐρλάγγερ νὰ ἀνακρίνῃ τὸν ἐκεῖ διαμένοντα κ. J. A. Δεληγιάννην διότι ὁ ἐκεῖ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Π. Δεληγιάννης δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τοῦτο καθ' ὃ συγγενὴς τοῦ ἀνακρινομένου.

Ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις διατρίβοντας πρόνυ ὑπουργοὺς ἐκάλεσε τὴν 19ην λήγοντος μηνὸς πρὸς ἀνάκρισιν διὰ κλήσεων ὡς περὶ ἀρχομένων.

« Ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Ὑπουργείου Βουλγαρῆ κατηγορίας, Ἐπιτροπὴ τῶν ἀντιπροσώπων » κλπ.

Καὶ πολλὰ μὲν διεδίδοντο φῆμαι ψευδεῖς ὅτι ἰδίως ὁ κ. Βουλγαρῆς ἐμελλε δῆθεν νὰ ἀπειθήσῃ εἰς τῆς Βουλῆς τὴν πρόσκλησιν, πολλὰ δὲ καὶ περὶ τοῦ κ. Γρίβα. Ἐν τούτοις τὴν 20 λήγοντος περὶ τὴν 9 π. μ. ὥραν μετέβη ὁ κ. Βουλγαρῆς εἰς τὸ Βουλευτήριον ἐφ' ἀμάξης, μετ' αὐτοῦ δὲ πολλοὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων αὐτοῦ φίλων, οἵτινες ἀνέμενον αὐτὸν ἐξώθεν εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Βουλευτηρίου ἀνέμενον αὐτὸν ὁ ἀρχικλητὴρ τῆς Βουλῆς, ὅστις ὠδήγησε καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀνακρίσεως.

Ὁ κ. Βουλγαρῆς εἰσήλθε μετὰ τοῦ γνωστοῦ μεμετρημένου βήματός του, σοβαρὸς τὴν ὄψιν ἀλλ' ἥρεμος καὶ γλυκύς. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδέχθησαν τὸν κ. Βουλγαρῆν καθήμενα, ὁ δὲ πρόεδρος κ. Κανάρης προσήνεγκεν αὐτῷ κάθισμα πλησίον του, εἰπὼν αὐτῷ ἀκούσθως ὅτι ἡ Βουλὴ τὸν κατηγορεῖ ἐπὶ διαφορῶν λόγους καὶ σύνεπὸς ὅτι ἐκλήθη ὡς ἀκούσῃ τὴν κατηγορίαν ταύτην καὶ ἀπολογηθῆ.

Ὁ κ. Βουλγαρῆς ἔνευσεν εἰς ταῦτα οὐδὲν εἰπὼν. Τότε δ' ὁ κ. Μαυρομαρᾶς ἠρώτησεν αὐτὸν πῶς ἐνομάζεται, πῶ ἐγεννήθη κλπ. Ὁ κ. Βουλγαρῆς τῷ εἶπε μειδιῶν καὶ τρίβων τὰς χεῖρας—Εἶσθε πολὺ τυπικὸς, κύριε Μαυρομαρᾶ, μὲ γνωρίζετε πιστεύω— Εἶτα αὐτοὺς ἀπήγγειλεν αὐτῷ τὴν κατηγορίαν. Ὁ κ. Βουλγαρῆς ἤκουσεν ἀπαθῶς, χωρὶς οὐδὲ μῦς τοῦ προσώπου αὐτοῦ νὰ σαλεύσῃ, καὶ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς.

« ἤκουσα τὴν χαλκωθεῖσαν κατηγορίαν καὶ ἐπιφυλάττωμαι ἀρμοδίως. καὶ ἐν καιρῷ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων ν' ἀπολογηθῶ. Ἦδη δὲν ἔχω τίποτε νὰ προσθέσω. »

Ἐν τῶν μελῶν ἠρώτησε τότε αὐτὸν τί ἐννοεῖ διὰ τοῦ « ἐν καιρῷ καὶ ἀρμοδίως », μὴ ἐννοεῖ διὰ τούτου ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἀναρμόδια; Ὁ κ. Βουλγαρῆς περιωρίσθη νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν τελευταίαν του φράσιν—Θὰ ἀπολογηθῶ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, οὐδὲν ἔχω νὰ προσθέσω σήμερον.—

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ἐπὶ τινα λεπτὰ τὴν ὀροφὴν καὶ τοὺς τοίχους τῆς αἰθούσης καὶ εἶπεν—Εὐμορφὸ εἶναι τὸ κατάστημα.

— Ἀποτείνας δὲ τινας λόγους πρὸς ἐν τῆ δύο τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἠγέρθη, ἐχαιρέτισεν ἀξιοπρεπῶς διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξήλθε βραδέως.

Διερχόμενος πρὸ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων εἰσήλθεν ἐν αὐτῇ συνοδευόμενος ὑπὸ τινῶν τῶν φίλων του—Εἶναι εὐμορφῆ, εἶπεν, ἀλλὰ θὰ ἦναι ψυχρὰ.—Νομίζω ὅτι ὁ κ. Ζαήμης τὴν θερμαίνει, τῷ εἶπε τις—Ναί, ἀπήντησε τρίβων τὰς χεῖρας, ὁ κύριος Ζαήμης εἶναι πάντοτε χλιαρὸς.

Εἶτα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέκρινε τὸν κ. Ρούκην βουλευτὴν Λοκρίδος, τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου τῆς βουλῆς κ. Γ. Παράσχον καὶ τινας ἄλλους ὑπαλλήλους.

Τὴν 2αν ὥραν μ. μ. προσήλθεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὁ κ. Β. Νικολόπουλος· ἀφοῦ δὲ παρέμεινεν ἄλιγον ἐξώθεν τῆς θύρας εἰσήλθεν, ἐχαιρέτισε τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀφοῦ τῷ ἐξηγήθη ὁ λόγος τῆς πρόσκλησέως

του καὶ τῷ ἀπήγγελλε ἡ κατηγορία ἀπελογηθῆ ὡς ἑξῆς « Τὴν κατηγορίαν θεωρῶ ἀβάσιμον διότι ὡς ὑπάλληλος καὶ ὡς ὑπουργὸς ὑπερέτησα πάντοτε τὴν Πατρίδα εὐκρινῶς καὶ τιμῶς. Ἐνώπιον τοῦ συστηθσομένου ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀνασκευάσω τὰς κατηγορίας ταύτας καὶ ἀποδείξω τὸ ἀβάσιμον καὶ σφαλερὸν αὐτῶν. »

Ἐπέγραψε εἶτα μὲ ἐλαφρῶς τρέμουσαν χεῖρα τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ καὶ χαιρέτισας ἐξήλθε χωρὶς νὰ ὀμιλήσῃ εἰς οὐδένα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Νικολόπουλος καὶ ἐκ τῆς ὄψεως καὶ τῆς φωνῆς ἐφαίνετο συγκεκινημένος καὶ κατὰ τι συνεσταλμένος.

Προσήλθον εἶτα οἱ κ. Τριγγέτας καὶ Βαλασόπουλος οἵτινες κατέθεσαν τὰ αὐτὰ περίπου, καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἦτο φαιδρὸς, ὀμιλῶν μετ' ἀδιαφορίας, ὁ δὲ δευτέρος εἶχε καὶ τὴν μορφὴν αὐστηρὰν καὶ τὸν τόνον τῆς φωνῆς ἐξωρισμένον· ἐφαίνετο δὲ στενοχωρούμενος διὰ τὴν ἐώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς πρόσκλησιν του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐξετασθέντων διέταξε τὸν μὲν εἰσαγγελέα Τριπόλεως νὰ ἀνακρίνῃ τὸν κ. Γ. Ῥεβελιώτην πρῶτον βουλευτὴν Μαντινείας προεδρεύσαντα κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Μαρτίου, τὸν εἰσαγγελέα Μεσολογγίου ἵνα ἀνακρίνῃ τὸν πρῶτον βουλευτὴν Μεσολογγίου κ. Ν. Σωτηρόπουλον, κατὰ τινα δ' ἐφημερίδα καὶ τὸν ἐνσαῦθα εἰσαγγελέα ὅπως ἀνακρίνῃ τὸν κατὰ τὴν ἔκτακτον Σύνοδον τοῦ Μαρτίου τοῦ 1875 πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Σ. Κασημάτην

Τῆ 21 Νοεμβρίου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέκρινε τὸν κ. Α. Ροντήρη βουλευτὴν Ναυπακτίας, τὸν κ. Ν. Παπαμιχαλόπουλον βουλευτὴν Ἐπιδάφρου καὶ τοὺς πρῶτον βουλευτὰς κ. Παγκράτην (Κερκύρας) καὶ Γ. Βακαλόπουλον (Κυνουρίας) καὶ τὸν ἱατρὸν κ. Ξυδῆν· ἔλαβε δ' αὐθημερὸν τηλεγραφικῶς ἐκ Λευκάδος τὴν κατάθεσιν τοῦ κ. Γρίβα ὅστις ἀπήντησεν ὅ,τι καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις λοιποὶ συγκατηγορούμενοι· τῇ αὐτῇ δ' ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἡαρισίοις κ. Ἐρλάγγερ ὅστις ἀπήντησε εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν τηλεγραφικὴν τῆς Ἐπιτροπῆς διαταγὴν ὅτι ὁ ἐν Ἡαρισίοις κ. Δεληγιάννης, ἀσθενῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῆ καὶ ἀνακρίθῃ, ἐξῆται δὲ ὀδηγῆσαι. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῷ ἀπήντησε νὰ μεταβῆ καὶ ἀπαγγεῖλῃ τῷ κ. Δεληγιάννῃ τὴν κατηγορίαν κατ' οἶκον καὶ ἀπαντήσῃ τὴν ἀπολογίαν του.

Τῆ 24 δὲ Νοεμβρίου ἡ ἐνεαμελής Ἐπιτροπὴ ἀνέκρινε τινας ἄλλους, ἐν οἷς καὶ τὸν κ. Μεσσηνήζην, ὅστις ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἐξεταζόμενος ἐξέθηκε διαφορῶς περιστάσεις καὶ διερώτησε πολλὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Τὴν τρίτην δὲ (25 Νοεμβρίου) ἐλέγετο ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμελλε νὰ ἀναφέρῃ τῇ Βουλῇ, ὅτι ἐπεραίωσε τὴν ἀναθεθείσαν αὐτῇ ἐντολήν, καὶ ὅτι ἐκτὸς τῆς εβδομάδος ἐμελλε νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς, ἀφοῦ δηλ. ἤθελον φθάσαι ἀἀπολογίαι τῶν κ. Δ. Γρίβα καὶ Π. Δεληγιάννη. Ἐλέγετο δὲ πρὸς τούτοις ὅτι ὁ κ. Δεληγεώργης καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ ὑποστηρίζουσιν ἐπιμόμως τὴν προφυλάκισιν τῶν ἐπὶ πολιτικῶς ἐγκλήμασι κατηγορουμένων μελῶν τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρῆ, οἱ δὲ κ. Κουμουνοῦρος καὶ Ζαήμης καὶ οἱ φίλοι ἀμφοτέρων διαφωνοῦσιν ὡς πρὸς τοῦτο. Ἐὰν μὴ ὁ κ. Δεληγεώργης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μεταβάλλωσι γνώμην, οἱ κ. κ. Κουμουνοῦρος καὶ Ζαήμης, καθ' ἃ ἐλέγετο,

δὲν θὰ ὑποχωρήσωσιν, ἰδίως δὲ οἱ περὶ τὸν κ. Ζαήμην. Οὗτοι μάλιστα προτίθενται νὰ συνέλθωσιν καὶ εἰς διάσκεψιν, ἐν ἣ πρόκειται ν' ἀποφασίσθῃ ἡ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας παραίτησις, ὅπως τότε κληθῆ ἐν τῇ κυβερνήσει ὁ κ. Δεληγεώργης καὶ ἐκτελέσῃ τὴν προφυλάκισιν τῶν κατηγορουμένων ὑπουργῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὴν « Στοὰν » ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1876 περιέχει ἔλλειμμα ἄνω τῶν 2 ἑκατομμυρίων· καὶ ἡ « Μέρμηρα » δὲ μετὰ λύπης παρατηρεῖ τὴν πολλαχῶθεν τάσιν πρὸς αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους· « ἄς προσεξώμεν », προσθέτει ἡ συναδέλφος αὐτῆ, « μὴ πάθωμεν ὅ,τι δὲν φανταζόμεθα. » Καθ' ἃ δ' εἶπεν ὁ πρῶτον ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Παπαμιχαλόπουλος, οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ κράτους ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1870 κατέλειπον ἐλλείμματα 57 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

— Ἐκτὸς τῶν νομοσχεδίων ἄτινα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν ταῖς προηγουμέναις φύλλοις, ὑπεβλήθησαν καὶ τὰ ἑξῆς εἰς τὴν Βουλὴν.

- 1) Περὶ στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.
- 2) Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος.
- 3) Περὶ Προξενικοῦ νόμου.
- 4) Περὶ ἀνανεώσεως τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων.
- 5) Περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν.

6) Σχέδια συμβάσεων μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας περὶ ἀμοιβαίας ἀποδόσεως τῶν δραπέτων Ναυτῶν τοῦ Ἐμπορ. ναυτικοῦ.

— Τὸ Σάββατον προσεκήθη ἐκτάκτως τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης καὶ ὑπεβλήθη αὐτῷ σχέδιον συμβάσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ ταύτην ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα θὰ δανείσῃ εἰς διαφορῶς δόσεις 10 ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὴν συστηθσομένην Γεωργικὴν τράπεζαν, ἀνανεοῦται δὲ τὸ προνόμιον τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης ἐπὶ εἴκοσι πέντε ἀκόμη ἔτη καὶ τὰ γραμμάτια αὐτῆς θὰ ἔχωσιν ἀποκλειστικὴν κυκλοφορίαν καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκτὸς τῆς Ἐπτανήσου. (Στοὰ)

— Διὰ προσκλήσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ναυτικῆς Τραπέζης « Ἀρχαγγέλου » οἱ μέτοχοι αὐτῆς καλοῦνται εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν τὴν 18 Ἰανουαρίου 1876.

— Περαιωθείσης τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀμβρακίας τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, ἀνεδείχθη καὶ αὐτὸς βουλευτὴς ὁ κ. Α. Τολιάς.

— Ἐκ παραδρομῆς παρελείψαμεν ν' ἀναφέρωμεν ἐν τῷ παρελθόντι ὅτι καὶ ὁ ἔκτακτος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς χημείας κύριος Γ. Ζαβιτσάνος προὐβιάσθη ἐπαξίως εἰς τακτικόν. Ὁ κ. Ζαβιτσάνος εἶναι γνωστὸς εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ὡς συγγραφεὺς χημείας καὶ συντάκτης « τοῦ Φαρμακευτικοῦ δελτίου », τοῦ μόνου, ἴσως ἐν Ἑλλάδι, καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ, καὶ ὡς πολλάκις ἀντιπροσωπεύσας τὸ Ἑλλήν. πανεπιστήμιον εἰς ἐπιστημονικὰς ἐν Εὐρώπῃ Συνόδους.

— Περὶ τὴν 2 ὥραν τῆς Κυριακῆς ὁ κ. Κόντος, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀμιλήσεν ἐν τῇ Δέσχη τῶν φοιτητῶν περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Παρήσαν δὲ ἐκτὸς τῶν

φοιτητῶν καὶ ἅπαντες σχεδὸν οἱ καθηγηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ τινες τῶν τῆς Ἱατρικῆς πρὸς δὲ καὶ πλείστοι ἄλλοι ξένοι. Τὸν κ. Κόντον, ὁμιλήσαντα ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐχειροκρότησαν παρατεταμένως ἅπαντες· οἱ δὲ φοιτηταὶ ἐξέφρασαν αὐτῷ τὰς ἀπείρους εὐχαριστήσεις των. (Κόδρος)

— Πρὸ δύο ἐβδομαδῶν περίπου, ὁ ἐκ Πατρῶν ἔμπορος κύριος Μερκούριος Μάρκου ἐμνηστεύθη τὴν χαριτόβρυτον καὶ πολύφρονον δεσποινίδα Ὀλγαν ἀνεψιὰν τοῦ ἐνταῦθα ἀξιότιμου ἐμπόρου κυρίου Γ. Τσιρικλιάνου. Συγχαίρων δὲ «Ἡλιος» τῷ θεῷ καὶ τοῖς λοιποῖς συγγενεῖσι τῶν μνηστευομένων εὐχεται αὐτοῖς στέψιν ταχεῖαν.

— Τῇ 30 λήγοντος Νοεμβρίου τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, πρὸς ἀνάμνησιν αἰδίου τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην γενομένης ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς.

Ἀγγέλλοντες τοῦτο τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, περιττὸν νομίζομεν νὰ προτρέψωμεν αὐτοὺς ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην τελετὴν, διότι τὸν εὐγενῆ καὶ φιλόανθρωπον σκοπὸν τῆς Σχολῆς ταύτης κατανουῶντες, καὶ θεωροῦντες αὐτὴν ὡς φυτῶριον τῆς ἠθοποιήσεως καὶ σωτηρίας τῶν εἰς αὐτὴν φοιτῶντων ἀπόρων, υἱοθέτησάν πως αὐτὴν, καὶ τοὺς στερουμένους προστασίας περιέβαλον διὰ τῆς προστασίας τῆς πόλεως. Δραττόμενοι δὲ τῆς εὐκαιρίας, κηρύττομεν ὅτι πολλῶν ἐπαίνων ἄξιοι εἶναι οἱ ἐν τῇ Σχολῇ δωρεὰν διδάσκοντες, ἐν οἷς καὶ ὁ κύριος Μεθόδιος Παπαναστασάπουλος, ὅστις καὶ τὴν τελετὴν θέλει κοσμήσει διὰ λόγου καταλλήλου· μάλιστα δὲ ἡ κοσμητεία τῆς Σχολῆς, ἣτις μετὰ πολλοῦ ζήλου ὑπὲρ αὐτῆς ἐργάζεται, ἐσχάτως δὲ καὶ κανονισμὸν ἀρκοῦντως σκόπιμον ἐδημοσίευσεν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπετελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως δημοτελὲς μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοδίου ἱεράρχου ἡμῶν Ἀλεξάνδρου καὶ λόγος ἐξεφωνήθη κατάλληλος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς κυρίου Μεθοδίου Παπαναστασάπουλου. Ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος ὑπὲρ αὐτοῦ ἀριπρεπῆ ἐπετελέσθησαν μνημόσυνα καὶ ἤδη καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Βουρνοῦβι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὡς ἀναφέρει ἡ σπουδαία τῆς Σμύρνης ἐφημερίς «Ἰωνία».

— Ἐνεκα τοῦ νέου περὶ ὑπαλλήλων νόμου ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Σ. Ῥωσσέτος μετετέθη εἰς τὸν νομὸν Κυκλάδων, ὃν καὶ πρὸ ἐτῶν διόκησε. Τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἐν τούτοις διαψεύδει τὴν εἰδήσιν ταύτην.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων κ. Α. Ἰωαννίδης, διεδέχθη δ' αὐτὸν ὁ προκάτοχός του κ. Μιχ. Α. Γιαννακοῦ.

— Μετὰ τοὺς «Καθαριστὰς» ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ θέλει παιχθῆ «ἡ Εὐνοουμένη» (Favorita) τὸ γνωστὸν μελόδραμα τοῦ διασῆμου Δονιζέτη. Ἡ «Εὐνοουμένη» ἥς τινος ἡ μουσικὴ θεωρεῖται τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Δονιζέτη, παρεστάθη τὸ πρῶτον ἐν Παρισίοις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1840 ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς βασιλικῆς μουσικῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τῶν διασῆμων τῆς τότε ἐποχῆς ἠθοποιῶν Duerez, Lavasser καὶ τῆς κ. Stoltz.

— Τὴν τετάρτην τὸ μεσονύκτιον, δύο κακοποιοὶ ἐπετέθησαν παρὰ τὸ Ἀγγλικὸν νεκροταφεῖον κατὰ πολίτου χρηστοῦ μεταβαίνοντος εἰς τὴν οἰκίαν του ἐν Νεαπόλει κειμένην. Ὁ εἰς τῷ ἐπετέθη διὰ μαχαίρας, ἦν κατήνεγκε κατ' αὐτοῦ, ὁ δ' ἕτερος τὸν ἐπυροβάλλησε διὰ πιστολίου. Εὐτυχῶς ὁ νέος, καθ' οὗ ἐπετέθησαν, διέφυγε τὰς θανατηφόρους πληγὰς. Ἐπειδὴ ἦτο σελήνη καὶ διέκρινε τὸν ἕτερον, κατεμήνυσε τὸ πρῶτ' ἀμέσως τὸ γεγονός εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἣτις συνέλαβε τοὺς κακοποιούς καὶ κρατεῖ αὐτοὺς πρὸς ἀνάκρισιν. Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Εἰσαγγελείας, διότι ἡ πράξις εἶναι ἐκ τῶν σοβαροτέρων ἐγκλημάτων, καὶ δεόν νὰ γίνωσι μεθ' ὅλης τῆς ἀυστηρότητος καὶ δραστηριότητος αἱ ἀνακρίσεις.

— Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου ἐλευσομένου ἔτους ἡ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία «Τρινακρία» ἄρχεται τῶν μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου ταξιδίων τῆς κατὰ τὴν νεωστὶ ψηφισθεῖσαν σύμβασιν.

— Μετετέθη εἰς Μεσολόγγιον ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κύριος Μ. Κυργούσιος, ἀντ' αὐτοῦ δὲ μετατίθεται εἰς Σύρον ὁ κ. Καρύδας.

— Ἐξεδόθη καὶ νέα ἐν Ἀθήναις ἡμερησίως ἐφημερίς «Κόδρος» ἥς συντάκτης εἶναι ὁ κύριος Δεμάθας. Τῇ νέᾳ συνεδέλω εὐχόμεθα πολλὰς προόδους. Τοιοῦτοτρόπως ὡς παρατηροῦσι τινες τῶν συναδέλφων ἐξ ἡμερησίου ἐκδίδονται ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδες.

— Ὁ «Φορολογούμενος» Πατρῶν ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐφορὰ τοῦ συνιστωμένου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πτωχοκομείου πολλὰς προσπάθειας καταβάλλει ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐν διαστήματι δὲ δύο ὡρῶν συνέλεξε ἐκ 40 ἐμπορικῶν καταστημάτων ἐνικουσίους συνδρομὰς ἀνεληθούσας εἰς δραχμὰς 5,782. Ἀξίζει τῷ ὄντι νὰ σημειῶνται ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις αἱ πολιτισμέναι κοινωνίαι. Ἰδίως δὲ αἱ ἐφημερίδες Πατρῶν ἀναφέρουσι μετὰ πολλῶν ἐπαίνων ὅτι ὁ ἀξιότιμος κύριος Κόλλας ἀφιέρωσεν ὑπὲρ τῶν ἐν Πάτραις φιλανθρωπικῶν καταστημάτων 20,000 δραχμῶν.

— Κατὰ τὸ Μέλλον, φαίνεται ὅτι ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγεννήθη ἀσυμφωνία μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῆς Πύλης ἐπὶ τῶν ἐκκερμῶν σπουδαίων ζητημάτων, καὶ κατὰ συνέπειαν τινὲς τῶν ὑπουργῶν προσέβησαν νὰ καταθέσωσι τὰ χαρτοφυλάκια αὐτῶν ὑποβαλόντες τὰς παραιτήσεις των τῷ Μ. βεζύρη. Ὁ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς Μιδάτ πασὰς διεβίβασε μάλιστα τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἐγγράφως καὶ πρὸς τὸν Σουλτάνον, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν παραιτηθέντων, ἦτοι ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων Κιθρὴ βέης, ὁ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως Σζεβδέτ πασὰς καθὼς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀρχείων τοῦ κράτους Σαδουλλάχ βέης, ἐπέδωσαν τὰς παραιτήσεις αὐτῶν, πρὸς τὸν Μ. βεζύρη. Ἀλλ' ἐνωσιεῖται ὅτι οὐδενὸς τῶν ὑπουργῶν τούτων ἡ παραίτησις ἐγένετο εἰσέτι δεκτὴ.

— Ἀναγιγώσκομεν εἰς τὸν «Ποσειδῶνα» Πειραιῶς. «Ἡ χθεσινὴ πρῶτα ἐδειξεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ζῆμίας τῆς θεελλώδους νυκτός. Ἐν τῷ κτηνοτροφείῳ τοῦ συμπάλτου ἡμῶν κ. Ἄντ. Μανίνα κατεστράφη ἡ κεντρικὴ σκιά καὶ τὰ παραπήγματα, ἐν δὲ τῷ νεκροταφεῖῳ κεραυνὸς ἐνέσκηψε κατὰ σύμπτωσιν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοῦ, καὶ κατέστρεψε τὴν σῆλην καὶ τὴν προτομὴν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος.

—ο—

Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς ἐπισήμους καταλόγους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀγχεται ἐκ πλοίων 5,330. Τούτων δὲ εἶναι

Ἄνω μὲν τῶν 301 τόνων	118 πλοῖα
ἀπὸ 201 μέχρι 300 »	460 »
» 61 » 200 »	580 »
» 31 » 60 »	370 » καὶ
ἔλαττον τῶν 30 »	3862 »

Τὸ ὅλον δηλαδὴ πλοῖα 5,330 χωρητικότητος τόνων 260.700.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πλοίων ἀνήκουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑπτανήσου πλοῖα 1354 τόνων 34.692. Τὰ περισσώτερα πλοῖα ἀνήκουσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου ἦτοι πλοῖα 661 τόνων 77,529, μεθ' ὃν ἔρχονται ὁ τῆς Κερκύρας με πλοῖα 401, εἶτα ὁ τῆς Ὑδρας με 315, ὁ τῶν Σπετσῶν με 302, ὁ τοῦ Πειραιῶς με 330, ὁ τοῦ Γαλαξειδίου με 286, ὁ τοῦ Χελίου με 273. ὁ τῆς Χαλκίδος με 266, καὶ τελευταῖος τῶν 31 λιμένων, εἰς οὓς εἰσὶν ἐγγεγραμμένα πλοῖα, ἔρχεται ὁ τῆς Νέας Κορίνθου περιέχων πλοῖα 7 τόνων 11. Κατὰ τόνους δὲ ἔρχεται πρῶτος ὁ λιμὴν Σύρου, εἶτα οἱ ἐξῆς Γαλαξειδίου, Σπετσῶν, Ἀργοστολίου, Ζακύνθου, Πειραιῶς, Ὑδρας, Θήρας, Ἄνδρου, Κερκύρας, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Πρὸς παραβολὴν δὲ τοῦ σημερινοῦ ναυτικοῦ παραθέτομεν ὡς καταστάσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας ἄχρι σήμερον.

1821 πλοῖα (:) τόνων 60.000
1834 » 2891 » (:)
1838 » 3269 » 88.502
1839 » 3315 » 89.642
1840 » 3814 » 110.690
1843 » 3169 » 137.558
1844 » 3414 » 146.703
1845 » 3581 » 161.103
1848 » 3983 » 255.233
1850 » 4016 » 266.201
1851 » 4327 » 257.093
1852 » 4230 » 247.661
1853 » 4153 » 247.995
1860 » 4070 » 263.075
1861 » 4153 » 255.977
1874 » 3976 » 226.008 ἐκτὸς τῶν πλοίων τῆς Ἑπτανήσου.

Ἡ φαινομένη ἀπὸ τοῦ 1853 καὶ 1861 ἐλάττωσις τῶν πλοίων καὶ τόνων δὲν εἶναι πραγματικὴ ἀλλὰ φαινομένη διότι πρὸ τοῦ 1865 ἡ εἰς τὰ βιβλία τῶν λιμένων καταγραφὴ ἐγένετο ἀτάκτως καὶ πολλὰ πλοῖα ἦσαν ἐγγεγραμμένα εἰς δύο καὶ τρεῖς λιμένας.

Διὰ τοῦ νέου δὲ περὶ Ναυτιλιακῶν ἐγγράφων Νόμου πιστεύομεν ὅτι θέλει ἐπέλθει τάξις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν ἣτις ἐκτὸς τῶν μεγάλων ἀς ὑπόσχεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὠφελειῶν καὶ εἰς τὰς στατιστικὰς τοῦ ναυτικοῦ θέλει εἶσθαι λίαν πρόσφορος.

ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΕΙΑ.

Ἡ Pall Mall Gazette τοῦ Λονδίνου, πραγματευομένη τὰς δυσχερείας αἰσθηπότε διευθετήσας τῆς ἐνεστώσης ἐν Ἀνατολῇ περιπλοκῆς, γράφει.

«Ἡ ὥρα τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς ἀποκρατορίας δὲν ἐσήμανεν ἔτι, ἢ μᾶλλον, αἱ δυνάμεις, αἰτινες προσδοκῶσι τὸ μέγιστον ἐκ τῆς πτώσεως τῆς Τουρκίας ὄφελος, δὲν θεωροῦσι τὴν ἐνεστώσαν εὐκαιρίαν κατὰλληλον ὅπως καταφέρωσι βίαιόν τι κτύπημα. Ἀλλὰ, καίτοι δὲν τεκταινεται μεγάλη τις μεταβολή, ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ παρελθόντος μὴδὲ δὲν κατηνύσθη ἔτι. Αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ἢ τοῦλάχιστον τινὲς ἐξ αὐτῶν συσκέπονται ἔτι καὶ συνταράσσονται. Αἱ πρόσφατοι νίκαι καὶ ἤτται τῶν ἐπαναστατῶν εἶναι πρόσθετα ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ἐπεμβάσεως. Ὅτι ἐπίκειται διπλωματικὸν τι διάδημα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον. Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις δὲν εἰσήκουσεν ἔτι τὰς συμβουλὰς τῶν συμμάχων αὐτῆς ἄλλ' αἱ συμβουλᾶι αὐτῆι θὰ ἐπαναληφθῶσιν ἴσως τοσοῦτον λεπτομερῶς καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοιαύτων ὄρων, ὥστε ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ ὑπουργοὶ του θὰ διέλθωσιν ἐπιπόνους ὥρας.»

— Τὸ φάσμα τοῦ πανσλαβισμοῦ ἤρξατο αὖθις ταράττον τοὺς δημοσιογράφους τῆς Αὐστρίας. Τὰ βιενναῖα φύλλα παρώργισεν ἰδίως ἢ ἐν ταῖς ἐφημερίαι τῆς Πετροπόλεως καὶ τῆς Μόσχας δημοσιευθεῖσα, ἐγκρίθει τῆς Ρωσικῆς κυβερνήσεως, προκήρυξις πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῶν Ἑρζεγοβινίων.

2811 1775
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Ὁ λήγων Νοέμβριος θέλει εἶσθαι μὴ λυπηρῶν ἀναμνήσεων εἰς πολλὰς οἰκογενείας ἐν Σύρῳ. Ἐκτὸς τῶν θανάτων ὧν ἐποιήσθημεθα μνησθῆναι ἐν ταῖς προλαβοῦσι φύλλοις, ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν τὸν θάνατον τῶν γερόντων Σ. Κάπρη καὶ Ι. Κορέση οἵτινες Χίου ἀμφότεροι καὶ ἐπισήμου καταγωγῆς, ἦσαν ἐκ τῶν διαφυγόντων τὴν Τουρκικὴν βυρσαίαν κατὰ τὸν τῆς Χίου ἀφανισμόν. Προσφυγόντες δ' εἰς Σύρον ἦσαν ἐκ τῶν πρώτων οἰκητόρων τῆς Ἑρμοῦπόλεως, καὶ διέπρεψαν ἀμφότεροι ἐνταῦθα καὶ ὡς ἔμποροι καὶ ὡς ἄρχοντες δημοτικοί, καὶ μάλιστα ὁ πρῶτος, ἐν διαφόροις περιστάσεσι. Τρεῖς δὲ γενεὰς ἐκάτεροι βιώσαντες μερόπων ἀνθρώπων καὶ ἰδόντες υἱοὺς καὶ θυγατέρας τῶν υἱῶν των, ὑπῆρξαν ἐκ τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἐν ἡρεμίᾳ καὶ γαλήνῃ ἀπῆλθον πρὸς Κύριον. Γαίαν ἔχοιεν ἐλαφράν.!!

Καὶ ἡ μήτηρ δὲ τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας κ. Ν. Πετροπούλου Λίκατερίνι παρέδωκε καὶ αὐτὴ τὸ πνεῦμα πρὸς Κύριον, ὑπὲρ τὰ 80 βιώσαντα ἔτη καὶ πολλοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἀξιοθεῖσα νὰ ἰδῇ εὐδαιμονοῦντας. Κύριος ἀναπαύσαι αὐτήν!!

Ἀλλ' ὁ θάνατος δεινὰ κατήνεγκε τραύματα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκ Ψαρῶν γερόντος Κ. Κοτζία. Ἀπὸ δύο μόλις μηνῶν ἐθρήνηε ἡ δύστηνος οἰκογένεια τὸν ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρόντης, τὸν καλὸν κἀγαθὸν πλοίαρχον καὶ πᾶσι γνωστὸν διὰ τὰ φιλελεύθερα καὶ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα. Μικρὸν τὸν Ροῦθην, ἐν Μασσαλίᾳ ἐκ πνευμονίας δξείας τελευτήσαντα καὶ λύπην ἀμύθητον κατα-

λιπόντα τῇ νεαρᾷ αὐτοῦ συζύγῳ, τῷ ἀγαπῆτῳ αὐτοῦ τέκνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς συγγενέσι καὶ φίλοις. Τὴν δὲ παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἠκούσθη κοπετὸς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ τοῦ Κοτζία καὶ ἐκεῖτο ἐκτάδην ὁ ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν νεανίας αὐτοῦ υἱὸς ὑπὸ χρονίας νόσου καταβληθεὶς, ὁ καλὸς Νικόλαος, παρὰ τῷ Ἑργοστασίῳ τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας τὴν μηχανικὴν σπουδάζων. Κύριος ὁ Θεὸς παραμυθῆσαι τὴν τάλαιναν οἰκογένειαν Κοτζία, κατατάξαι δ' ἐν σκηναῖς δικαίων τοὺς τελευτήσαντας!!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Τοῖς κυρίαις συνδρομηταῖς τῶν Γεωπονικῶν.

Ἡ ἐπὶ τριμηνίαν ὄλην ἀποδημία ἡμῶν εἰς Γερμανίαν, ὅπου εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶμεν πρὸς ἐνπλήρωσιν ἐπιστημονικῶν καθηκόντων ἐν τῇ διεθνῇ φυτοκομικῇ ἐκθέσει τῆς Κολωνίας, τελεσθεῖσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ λαοφιλοῦς Πρίγκηπος διαδόχου καὶ τῆς Αὐτοκρατορίσεως τῆς Γερμανίας, ἐγένετο πρόξενος τῆς ἐπὶ τινὰ χρόνον διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν Γεωπονικῶν. Ἐπανακάμψαντες ἤδη ἐν Ἀθήναις, μετὰ προθυμίας σπεύδομεν ν' ἀναγγείλωμεν τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν ὅτι, ἐκ τῆς προσκαίρου ταύτης διακοπῆς, οὐχὶ μόνον δὲν θέλει προκύβει ζημία τις, ἀλλὰ καὶ ὄφελος οὐ σμικρὸν θέλει πηγᾶσαι διότι κατὰ ταύτην τὴν ἐν Γερμανίᾳ διαμονὴν μας, καὶ πολλὰ εἶδομεν, καὶ πολλὰς ὀφελίμους σχέσεις καὶ γνωριμίας συνεδέσαμεν, χρησίμους ἐν τῷ μέλλοντι μετὰ πλείστης ὕψης προθυμίας, λοιπόν, ἐπιχειροῦμεν τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐπὶ τινὰ χρόνον διακοπέντος ἔργου μας.

Πληροφοροῦμεν δὲ τοὺς κυρίους συνδρομητὰς μας, ὅτι πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ἀντὶ ἐνὸς φυλλαδίου, θέλομεν ἐκάστοτε δημοσιεῦει δύο φυλλάδια, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν θέλει ἀνήκει εἰς τὴν ἐξακολούθησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ τρίτου ἔτους, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τετάρτου· τοῦτο δὲ θέλει ἐξακολουθήσει μέχρι τῆς συμπλήρωσεως τῶν δώδεκα φυλλαδίων ἀμφοτέρων τῶν ἐτῶν.

Καθῆκον δὲ νομίζομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅ,τι καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, τούτέστιν, ὅτι, δὲν συγγράφομεν ἐφημερίδα ἀγγέλλουσαν τὰ νέα τῆς ἡμέρας, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα περιέχον τὰ νέα μυθιστορήματα, ἀλλὰ σύγγραμμα ἐπιστημονικὸν καὶ διδακτικόν, οὐ τινος τὰ περιεχόμενα ἔχουσι πάντοτε τὴν ἀξίαν των, καὶ οὐ τινος χρεῖαν ἔχει ὁ κτηματικὸς, ὁ γεωργὸς, ὁ δειροκόμος καὶ πᾶς καλῶς ἀνατετραμμένος ἄνθρωπος. Δὲν πρέπει, λοιπόν, οἱ κύριοι συνδρομηταῖ μας νὰ ἀνησυχῶσιν ἐὰν τὸ ἐν, ἢ τὸ ἄλλο φυλλάδιόν μας βραδύνη, ἢ οὐ, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέχωσι μᾶλλον εἰς δύο τινὰ πρῶτον ἐὰν τοῦτο περιέχῃ χρήσιμα διδάγματα, καὶ δεύτερον ἐὰν πᾶν ἔτος, τοῦ ὁποίου προκαταβάλλουσι τὴν συνδρομὴν, σῶγκειται, ὡς ὑπεσχέθημεν, ἐκ 12 φυλλαδίων.»

Εἴμεθα σήμερον εἰς θέσιν νὰ ὀρίσωμεν τὴν ἔκτασιν τοῦ συγγράμματος, διὸ καὶ ἀγγέλλομεν ὅτι τοῦτο θέλει ἀπαρτίσει ἐν

ὄλῳ τόμοις εἰς, βαῖνον καθ' ὅν τρόπον μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύετο. Τὰ στοιχεῖα φυσιολογικῆς, ἢ περιγραφῆ πάντων τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ χρησιμωτέρων ἀνθοφόρων, ἢ προσοδοφόρων φυτῶν καὶ θάμνων, καὶ ὁ τρόπος τῆς καλλιέργειας ἐκάστου, ἢ συμπλήρωσις τῆς δειροκομίας, καὶ ἡ ἱστορία πάντων τῶν εὐχρηστων λιπασμάτων, ἐν ἐνὶ λόγῳ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ διδάξῃ καὶ νὰ διαφωτίσῃ τοὺς γεωκτῆμονας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς γείτονος χώρας, οἵτινες, δυστυχῶς, οὐδὲν ἔχουσι μέχρι τοῦδε διδακτικὸν βοήθημα καὶ ὀδηγὸν τῶν ἐργασιῶν των, θέλουσιν εἶσθαι τὰ κύρια θέματα τῶν ἐμπειροχομένων ἐν αὐτῷ πραγματειῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐτηρήσαμεν μέχρι τοῦδε καὶ θέλομεν τηρήσει ἐν τῷ μέλλοντι. Δικαιούμεθα δὲ νὰ παρακαλέσωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς κυρίους συνδρομητὰς μας νὰ τηρήσωσι καὶ οὗτοι τὰς ὑποχρεώσεις των, προκαταβάλλοντες τὴν συνδρομὴν των, καθὼς μέχρι τοῦδε ἐπραξεν. Οἱ δὲ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσωσι παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσι τὸ παρὸν πρῶτον φυλλάδιον, διὰ νὰ ὀρίσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν τῶν ἀντιτύπων μας. Συνεπεῖα τοῦτου εἰδοποιούμεν πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους παύσαντας συνδρομητὰς τῶν Γεωπονικῶν, ὅτι ἐὰν βραδύτερον θελήσωσι νὰ συμπληρώσωσι τὸ σύγγραμμα, δὲν δύναμεθα νὰ τοῖς πέμψωμεν τὴν συμπλήρωσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἀγοράσωσιν αὐτὸ πλῆρες ἐξ ἀρχῆς.

Ταῦτα ἀνακοινῶντες ἐν πάσῃ εὐκρινείᾳ, παρακαλοῦμεν ἰδίως τοὺς ἀρχικοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν, τοὺς μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ προθυμίας ὑποστηρίζαντας τὸ ὀφελίμον τοῦτο ἔργον μας, νὰ ἐξακολουθήσωσι προστατεύοντες αὐτὸ, ἢ δὲ κοινωνία θέλει εὐγνωμονεῖ μᾶλλον εἰς αὐτοὺς, ἢ εἰς ἡμᾶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀναγκαίου τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ σύμπασαν τὴν Ἀνατολὴν διδακτικὸν συγγράμματος.

Χαίρετε!

Ὁ συγγραφεὺς καὶ ἐκδότης.

Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

Σ. Σ. Η. Δημοσιεύοντες τὴν ἀνωτέρω πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῶν «Γεωπονικῶν» γνωστοποίησιν τοῦ σοφοῦ τῆς Βοτανικῆς Καθηγητοῦ καὶ συντάκτου τοῦ περιοδικοῦ τούτου, νομίζομεν περιττὴν πᾶσαν τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν σύστασιν, διότι τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ὁρφανίδου ἐφ' οἴου δήποτε συγγράμματος, εἶναι τίτλος καὶ σύμβολον οὐ μόνον βαθείας ἐπιστήμης καὶ εὐρυτάτης πολυμαθείας, ἀλλὰ καὶ γλωσσικῆς καλλιτελείας καὶ ὀρθοεπέας, καὶ πολλῷ μᾶλλον προκειμένου περὶ συγγράμματος Βοτανικῆς, εἰς ἣν ὁ κ. Ὁρφανίδης κατέχει θέσιν ἐπιζήλον μεταξὺ τῶν Βοτανικῶν τῆς Ὑψηλίου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ «Γεωπονικά» εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ σύγγραμμα, καὶ ταμεῖον ἱερπνῶν καὶ ὀφελίμων γνώσεων, ὁ δ' ἐπιστήμων αὐτοῦ συντάκτης ζητεῖ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ διὰ μικρᾶς συνδρομῆς, ἀξίζει τὸν κόπον, νομίζομεν, ἢ τὸσφ μικρὰ αὐτῆι ὑσσία.

Συνδρομηταῖ τῶν «Γεωπονικῶν» ἐγγράφονται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Ι. Κ. Χούμη.